

BALLAGÁS
(2007. május 5.)

Borús, esőre hajló időben gyülekeztek a végzősök és a kisebb társaik május 5-én a Bolyaiban. A kilenc órakor felhangzó csengőszó jelezte a most ballagóknak, utoljára hallják, s sohasem ilyen hosszan és ünnepélyesen. Majd felhangoztak a ballagási dalok, ahogy a búcsúzó tizenkettedikesek körbejárták a 11.-es osztályokat, majd az aulát. Kint az udvaron már hatalmas tömeg várta őket: szülők, nagyszülők, közeli és távoli rokonok, ismerősök.

A megjelenteket **Ádám Éva**, 11/B osztályos köszöntötte, majd a Himnusz eléneklése után **Nagyhegyesi Zoltán**, 11/A osztályos tanuló Petrétei József versét mondta el. A 11. évfolyam nevében **Suba Nelli** búcsúzott. **Marton Judit**, 12/D és **Sándor Péter**, 12/A osztályos tanulók közös éneke – a You Raise me up – hangzott el ezután. Majd a ballagók nevében **Spicz Müller Bence**, 12/B osztályos tanuló búcsúzott tanároktól, diáktársaktól, az iskolától.

Ezután **dr. Főzőné Timár Éva** mondott ünnepi beszéd, majd átadta az Appendix, a Bolyai János Gimnáziumért Alapítvány díjait. Szép hagyomány a Bolyai János Gimnáziumban, hogy a ballagás ünnepi perceiben elismerik azokat, akik négyéves tanulmányi, sport, művészeti és közösségi munkájukért kitüntetésre érdemesek.

Elsőként azok a tanulók kaptak **igazgatói könyvjutalmat**, akik kitűnő bizonyítványt szereztek a négy év alatt s munkájuk példaadó volt. Az „A” osztályból: **Punyi Dóra**. A „B” osztályból: **Csordás Péter** és **Mandel Mónika**. A „C” osztályból: **Bujdosó Péter**, **Jordán Zsófia**, **Nyitrai József**, **Surman Krisztina** és **Tóth Eszter**. A „D” osztályból: **Túri Veronika**.

A **Bolyai iskolai diáksport-kör** évek óta kupával és elismerő oklevéllel ismeri el a legjobbak sportteljesítményét. *A négy év alatt elért eredményeiért kupát kapott:*

- **Csatlós István**, 12/A, **Farkas Bálint**, 12/B, **Halmai Tamás**, 12/A, **Horváth Olívia**, 12/A, **Jenei Vilmos**, 12/B, **Kosiczky Ferenc**, 12/A, **Kurucz Szabolcs**, 12/A, **Tamás Ingrid**, 12/A, **Tóth Viktor**, 12/A és **Vajda Viktor**, 12/D osztályos tanuló.

A **Bolyai diákbizottsága díjat** alapított olyan diákok számára, akik a diákközösség szervező-irányító munkájában kiemelkedő teljesítményt nyújtottak a négy év alatt. 2007-ben **Varga Lelle**, 12/A osztályos tanuló részesült „*Animus Bonus*” elismerésben.

Ezután adták át az **Appendix – a Bolyai János Gimnáziumért Alapítvány** kitüntetéseit.

Felsőfokú nyelvvizsgálókért jutalomban és dicsérő oklevélben részesültek a következő tanulók: A „B” osztályból: angol nyelvből: **Guóth Szandra**, **Kun Dávid**, **Mandel Mónika**, **Nitsch Ádám**, **Sarok Antal**, **Szalai Anna**, **Varjú Anna**, **Várdai Péter**. A „C” osztályból: német nyelvből - **Mikonya Péter**; angol nyelvből: **Bujdosó Péter**, **Móra Dániel** és **Szappanos Gergő**. A „D” osztályból: német nyelvből – **Brückl Richárd**, **Hinkel Szilvia**, **Ignác Anita**, **Nagy Andrea** és **Valkai Laura**.

„A **Történelem tantárgy kiemelkedő tanulója**” **Spicz Müller Bence**, 12/B osztályos tanuló lett.

„A **Matematika tantárgy kiemelkedő tanulója**” címet **Zarnócz Tamás** 12/C osztályos tanulóknak ítélte oda a Kuratórium.

„**Művészeti Díjban**” részesült **Sándor Péter**, 12/A osztályos tanuló.

„A **Legjobb sportoló díjat**” **Mészáros János**, 12/C osztályos tanuló kapta.

„A **legeredményesebb csapat**” címet a **VI. korcsoportos fiú kosárlabdacsapat** érdemelte ki.

„A Bolyai kiváló tanulója” címet 2007-ben **Hinkel Szilvia**, 12/D, **Mikonya Péter**, 12/C, **Kollár Kitti**, 12/C és **Kun Dávid**, 12/B osztályos tanulóknak adományozta a Kuratórium.

2007-ben a **Bolyai Díjat Hatvani Nóra**, 12/A osztályos tanulónak ítélte oda a Kuratóriuma. Ekkor adták át először a Bolyai Díj emlékérmét is. A kitüntetett kitűnő tanuló volt. Négy éven keresztül tagja volt a diákolimpiákon országos bajnokságot nyert magas- és távolugró csapatunknak. Hatszor nyert diákolimpiai bajnokságot atlétikában. Fekve nyomásban országos bajnokságot nyert 2007-ben.

Az elismerések átadása után **Tóth Eszter**, 12/C osztályos tanuló emlékszalagot tűzött fel a búcsúzóik nevében az iskolazászlóra.

A 2007-es bolyais ballagási ünnepség a Szózat eléneklésével ért véget.

SPICZMÜLLER BENCE, 12/B BALLAGÁSI BESZÉDE

Szeretettel köszöntök mindenkit a végzős évfolyam nevében. Nekem jutott feladatul, hogy méltóképp összefoglaljam, a mögöttünk álló négy évet. Köszönetet mondjak tanárainknak, odaadó munkájukért; szüleinknek, önzetlen segítségükért; a négy év feledhetetlen pillanataiért.

Egy régi történet tanulsága szerint a **tudás olyan, mint a kavics**. Első ránézésre értéktelen, gyűjteni fáradságos, minél több van belőle annál nehezebb cipelni, de annál könnyebb elhagyni. A történet hősei egy jóslatnak megfelelően jártak el, amelyik így szólt: **Gyűjtsetek a kavicsmezőn annyi kavicsot, amennyit csak tudtok, majd keljetek útra, és meglátjátok: boldogok lesztek és bánkódni fogtok!**

A mögöttünk lévő négy év során a Bolyai volt a mi „kavicsmezőnk” és tanárainktól kaptuk a kavicsokat. Sokaktól sokféleképpen.

Volt, aki gondosan, minden napra kiszámolva kiosztott 4-5 darabot. Volt, aki hét elején ránk zúdított egy tonnányit, mondván: Tessék szépen fölszedni! Mások, minden tőlük telhető eszközzel szinte a markunkba nyomták az apó darabokat: márpedig ezt éntőlem magaddal viszed! Volt olyan is, aki csak a könyvekre mutatott: ebben vannak a kavicsok, de olyan is akadt, aki, egészen kicsi, szinte láthatatlan szilánkokat adott, és észrevétlenül tette a zsebünkbe őket, sokan még most sem tudjuk, hogy nálunk vannak...

Mi pedig – valljuk be – olykor furcsa „**kő-gyűjtők**” voltunk. Sokszor ellenálltunk, még mások szenvedélyesen gyűjtögettek. Néha egymás kezét is lefogluk: Csak nem akarod azt a vackot felszedni? A ránk bízott köveknek nem mindig voltunk jó gazdái. Azt azonban nem tudhattuk, hogy a tudás nem közönséges kavics, épp ellenkezőleg: nagyon is különleges. Mikor az ember már sokáig birtokolta, egyszer csak: gyémánttá válik. Értékes lesz, sőt felbecsülhetetlen értékű!

Mikor ez bekövetkezik, a jóslat is beteljesül, ahogy a történetben is beteljesült. A gyémántokra rácsodálkozó emberek boldogok voltak, mert fáradságuk nem volt hiábavaló, és bánták, hogy nem gyűjtöttek több kavicsot.

Nekem nem maradt más feladatomban, minthogy köszönetet mondjak.

Mi, 2007-ben ballagó diákok, szeretnénk a jövőért köszönetet mondani! A jövő boldog perceiért, mikor majd hálásan tekintünk vissza az iskolás évekre, emlékezünk a barátokra, osztálytársakra, iskolatársakra, osztálykirándulásokra, ünnepségekre, tanárainkra, s az iskola mindig segítőkész dolgozójára.

Legfőképp mégis azt a percet köszönjük, mikor majd otthon ülve számolgatjuk, azokat a bizonyos gyémántokat, s mosolyogva jut eszünkbe, hogy valaha milyen értéktelen kavicsnak tartottuk őket.

TANÉVZÁRÓ

(2007. június 15.)

Hegedűs Eszter, 9/B osztályos tanuló köszöntötte az évzárón megjelent tanárokat, tanulókat. „Eltelt ez az év is. Tegnap az utolsó órákkal véget ért a tanítás. De ha belegondolunk mindabba, hogy mennyi minden is történt velünk az elmúlt 10 hónap alatt, pl. sikeres versenyek, élménygazdag osztálykirándulások, diákcsínyek, stb. És az, hogy miket is hallottunk az utolsó napokban, nos: nem is akármilyen évzárás ez a mostani!” – mondta bevezetőül.

A Himnusz eléneklése után **Nagyhegyesi Zoltán**, 11/A osztályos tanuló mondott verset, azt a Buda Ferenc írást, amellyel a balatonszemesi országos versmondó találkozón 2. lett, majd **Brückl Richárd**, 12/D és **Fekete Zsolt**, 10/C osztályos tanuló énekszámát következett. Ezután **dr. Főzőné Timár Éva** igazgatónő zárta be a 2006/2007-es tanévet, majd az Appendix alapítvány díjait adta át.

Kitűnő tanulmányi eredményéért **igazgatói könyvjutalomban** részesültek a következők: A 9/B osztályból: **Horváth Anna – Pelikán Éva – Pécsi Bálint – Sebestyén Ádám – Szerencsés Csilla – Vajda Flóra.** - A 9/C osztályból: **Fekete Tímea – Juhász Norbert – Jusztin Sándor.** - A 9/S osztályból: **Bene Vivien – Gyepes Adél.** - A 10/A osztályból: **Cseh Máté – Fodor Márk – Györgyi Péter.** - A 10/B osztályból: **Ficsor Adrienn – Flick László – Fodor Éva – Kürtösi Anna – Lauter Adrienn – Nemes Mercédesz – Rabb Rita – Turkevi-Nagy Sándor.** - A 10/C osztályból: **Fekete Zsolt – Gulácsi Erika – Hegedűs Imre – Némedi-Varga Máté – Szűcs Bence.** - A 10/D osztály tanulóinak közül: **Bánát Anita – Fodor Bea.** - A 11/A osztályból: **Major Sztella – Mikis Anna – Pető Dóra – Vörös Orsolya.** - A 11/B osztályból: **Botya Katalin – Pankotai Réka – Szilágyi Szabolcs.** - A 11/D osztályból: **Bíró Szilvia – Bubrik Beáta – Pethes Zsófia – Rehány Ivett.**

Az Appendix alapítvány kuratóriuma a következő tanulókat jutalmazta a 2006/2007-es tanévben elért eredmények alapján:

A Tantárgy kiemelkedő tanulója címet kapta:

- **BÍRÓ SZILVIA** (11/D): bejutott a Történelem OKTV 2. fordulójába, több megyei, városi történelemversenyen vett részt. Kitűnő tanuló.
- **KÜRTÖSI ANNA** (10/B): kémiából a 9. és a 10. osztályban eredményesen versenyzett. Az Irinyi János megyei kémiaversenyen 3. helyet szerzett. A verseny országos döntőjén a 18. lett. A Curie környezetvédelmi verseny területi döntőjét megnyerte, az országos döntőn az 5. helyet szerezte meg.
- **BATHA DÁVID** (11/C): három éven keresztül a megyei és országos kémiaversenyeken kiváló helyezést ért el. Idén a kémia OKTV-n 16. lett, a Curie országos kémiaversenyen a 7. helyet szerezte meg.
- **BATHA DÁVID** kapta e kategóriában kiemelt jutalmat is kapott, mert fizikából az OKTV- 6. lett, a Budó Ágoston versenyen ötödik helyet ért el, a Szakács Jenő megyei fizikaversenyen a 2. helyen végzett.

A Matematika tantárgy kiemelkedő tanulója címet 2007-ben

- **HEGEDŰS IMRE**, 10/C osztályos tanuló kapta. A megyei matematikaversenyen első lett, csakúgy, mint a Gordiusz matematika testtversenyen is. Itt az országos 5. helyet is megszerezte. A Kenguru matematikaverseny megyei első helyezettje, országos 22. lett. A Szőkefalvi-Nagy Gyula matematikai emléktversenyen megyei első lett. Az Arany János matematikaverseny országos 16. helyezettje.

A Bolyai Kiváló Tanulója címet

- **PÓSFAY PÉTER, 11/C** osztályos tanuló nyerte el: a Szakács Jenő megyei fizikaversenyen első lett, a Budó Ágoston fizikai feladatmegoldó versenyen 2. helyezést ért el. A fizika OKTV-n 23. lett. Bejutott a matematika OKTV 2. fordulójába. Kitűnő tanuló.

A Jó tanuló – jó sportoló címet és jutalmat

- **VÖRÖS ORSOLYA, 11/A** osztályos tanuló nyerte el, aki országos bajnoki címet szerzett a következő számokban: a 100 m-es gátfutásban, a 4x200 m-es váltóban, tagja volt az országos bajnok magasugró és távolugró bolyais csapatnak.

A **12/C osztály tablója 58.454 szavazattal első lett.** Az osztályfőnök Márkusné Svihrán Mária. A Baon szerkesztősége a 12/C osztály bankettjét **50.000 Ft-tal** támogatta.

Ezután minden tanuló a saját osztályában vehette át az év végi bizonyítványt. Alig egy óra elteltével elcsendesedett az iskola. Hétfőtől érettségi vizsgák...

ÜNNEPÉLYES TANÉVNYITÓ ÉS GÓLYAKÖSZÖNTŐ

Szeptember 3-án reggel a zsúfolásig megtelt aulában foglaltak helyet a bolyais diákok és tanáraik. **Hegedűs Eszter, 10/B** osztályos tanuló köszöntőjében kitért arra, hogy nagyon különleges lesz ez az esztendő, hisz 20 évvel ezelőtt kezdte meg működését itt a *Széchenyivárosi Gimnázium*, akkor még ugyan nem teljes létszámmal, sőt: általános iskolás kis diáktársak is tanultak az épületben. Ma – 20 év után – a **Bolyai János Gimnáziumban** húsz osztály működik. Az elmúlt évtizedek közös eredményei alapján, amelyet A diákelődök és a felsőbb évesek elértek, vált ismertté, sőt elismertté az iskola város-, megye- és országszerte.

A mostani tanévnyitó azért is más volt, mint a megszokott, mert itt és most köszöntötték a Bolyai János Gimnázium új tanulóit, a gólyákat. Ezután Ellen Nit: Azt hittem c. versét **Ádám Éva, 12/B** osztályos tanuló mondta el, majd **Alföldy-Boruss Zsófia, 12/B** osztályos tanuló Liszt: Ász-dúr etüdjét adta elő zongorán.

Dr. Főzőné Timár Éva igazgatónő ünnepi beszéde következett ezután. – „Hogy milyen tanévünk is lesz? És mit várunk, mit várhatunk az új tanévtől? A júniusi tanévzárón még sokkal bizonytalanabbak voltunk. Az utolsó tanítási héten még azért küzdöttünk, hogy önálló intézményként ünnepeljük fennállásunk 20. évfordulóját. Ím elérkezett a jubileumi esztendő. Egyelőre még ebben a tanévben a régi megszokott formában, a szakmailag önálló Bolyai János Gimnáziumban kezdhetjük a tanévet – majd a 9. osztályosokhoz szól. - Őszintén gratulálok nektek sikeres felvételi vizsgátokhoz, ahhoz, hogy ti lettetek azok a szerencsés kiválasztottak, akik megkezdhetik tanulmányaikat iskolánkban. A várakozás izgalma talán bennetek lüktet a legélesebben. Néhányan közületek talán még gólyanapok hangulatát érzik, mások pedig már azon gondolkodnak: Valóban jó helyen vannak-e itt? Eleget tudnak-e tenni majd szüleik, tanáraik elvárásainak? Kívánom nektek, szerezzetek nálunk sok barátot, és ne csak tudásban, ismeretekben gazdagodjatok, de legyen részetek sok csodálatos élményben is. Kedves felsőbb évesek! Jó példát adva haladjatok a most belépő társaitok előtt, segítsétek őket a bolyaissá válásuk útján. Tudnotok kell: tőletek is rendszeres, szorgalmas munkát, tisztességes viselkedést, jó tanulmányi eredményt várunk.

Az idei jubileumi évet szeretnénk különösen emlékezetessé tenni mindenki számára. A tervezett programok mind-mind tartalmasabbá és élvezetesebbé teszik majd – reméljük - az itt tartózkodást. Használjátok is ki a lehetőségeket.”

Az igazgatónő a továbbiakban néhány személyi változásról tájékoztatta a diákokat. Az elmúlt tanév végén **Nagy Józsefné, Deák Istvánné, Svihrán Éva** tanárnők és **Kubinyi Jenő** tanár úr

nyugdíjba vonult. **Nagy Bernadett, Kothenczné Kemény Éva, Varga Éva, Dani Erika** és **Csikósné Győrfi Ágnes** tanárnők pedig újszülött kisbabájukat kívánják nevelni ebben a tanévben.

Majd a tantestület új tagjait mutatta be: **Piróth Ildikót** (történelem), **Végh Andreát** (földrajz), **Dékány Magdaléna Dórát** (francia), **Kissné Gudmann Katalint** és **Kovácsné Bozóky Ritát** (angol), **Harnos Istvánt** (matematika-fizika). **Szőke-Tóth Zsolt** matematika-fizika szakos tanár úr már óraadóként néhány órában tavaly is dolgozott a Bolyaiban, az idén pedig a 9. C osztályfőnökeként és a tantestület főállású tagjaként kezdi a tanévet. Spanyolországból jött a Bolyaiba **Allende Belén** tanárnő, aki a spanyol lektori teendők mellett a 10. S osztályban történelmet és földrajzot fog tanítani.

Az ünnepség második részében köszöntötték a gólyákat és az új tanárokat. Évek óta szép szokás a Bolyai Gimnáziumban, hogy a tanév első napján a felsőbb évesek együtt köszöntik leendő diáktársaikat, a gólyákat. A 9. osztályosok az elmúlt napokban már megismerkedtek a gólyanapokon a sulival, tanáraikkal, hallottak az intézmény rendjéről, az itteni szokásokról is. Az augusztus 31-i jó hangulatú ügyességi vetélkedőn már érződött az, hogy a „gólya lányok és gólya fiúk” is jól érzik magukat új iskolájukban. Az október 27-én este sorra kerülő gólyabálon pedig ünnepélyesen is bolyaisnak fogadják őket a felsőbb évesek.

Az iskola drámacsoportja, énekesei, táncosai által előadott műsorban közreműködtek: **Basky András, Ádám Éva, Szeitz Dániel, Nagyhegyesi Zoltán, Basky András, Berente Fanni**. A koreográfus **Szilvási Balázs** volt. A produkció művészeti vezetői pedig **Répási Angéla** és **Závori Erika** tanárnők voltak. (A rendezvényről képeket találsz a galériában.)

VÉLEMÉNYEK A GÓLYANAPOKRÓL

„A” osztály: - Az első nap bánatosan indult. Rá kellett ébrednem, vége van a nyárnak. Utána rájöttem, örülnöm kellene, hogy felvettek ebbe az iskolába... Másnap reggel a harangszó felélénkített. „Ez” jól fog jönni...hála, van a közelben egy templom... - Izgalommal és féltéken vártam a gólyanapokat. A félelmem azonban hamar elszállt, hála az új osztályfőnökömnek, sok-sok játékos példával tette lehetővé, hogy minél hamarabb megismerkedjek osztálytársaimmal. - Másnap festettünk és verset írtunk a vetélkedőre. Egy fantasztikus vetélkedő volt a kilencedikesek között. A legjobban mégis az tetszett, hogy tanárainknak is kellett feladatot megoldaniuk. – Én már hetek óta vártam ezeket a napokat, hogy megismerkedhessem új osztálytársaimmal. - Az első nap végére - a feladatok kapcsán - már sok barátot szereztem...Másnap én is jelentkeztem „lepedőfestőnek”. - A torta mindenkinek nagyon ízlett. Örülök, hogy ide jöttem. - Izgalmas, hasznos, szép volt ez a két nap. - Nagyon megtetszett az iskola, örülök, hogy négy évig ide járhatok. - Az első napon még mindenki egyedül ült a padban és néma csend volt. Amikor a spanyolok is megérkeztek, már mindenki felszabadult volt. „Már” a padokon ültünk, nevettünk, beszélgettünk. Az osztályfőnökünk is nagyon aranyos. És már az első napon kiállt mellettünk, amikor késtünk a festésről húsz percet... - Úgy érzem, a vártnál jobban sikerült a beilleszkedés. Talán a vetélkedő eredménye ez?

„B” osztály: - A tanárok feladatai tetszettek a legjobban. Szerintem tökéletes volt. - Az osztálytársakat megismerni segítő feladatok voltak a legjobbak. - „Mint minden évben, idén is megrendezésre kerültek a Bolyaiban gólyanapok.” - Először azt hittem, hogy unalmas lesz, de tévedtem. A játékos ismerkedés annyira izgalmasan zajlott, hogy el is feledkeztem arról, hogy itt vagyok. - Imádtam a „székfoglalósdit”, vagy amikor hangszerekre voltunk osztva, s csak beszélgettünk. - Úgy gondolom, ez a gimni tényleg más, mint a többi. És ezt nem csak úgy

mondják! - Remek volt a két nap, de van bennem egy kis félelem, ki fogok-e jönni a tanárokkal? Vagy: bírni fogom-e a rengeteg program mellett a tanulást?... Nekem a Bolyai nagy álmom volt...Szüleim más iskolát szerettek volna. Aztán a felvételi eredményeim alapján sorrendet cseréltünk. Hát így kerültem ide. A sulis diák-centrikus... Érettségi után tovább szeretnék tanulni, hogy valóra váljon az álmom, állatorvos lehessen. - A 108-as teremben rengeteg új arcot láttam. Játékos feladatokat oldottunk meg. Egy fantasztikus osztályom van. A vetélkedő után mi kaptuk a legnagyobb és a legfinomabb tortát! - Nagyon büszkék voltunk a teljesítményünkre! Most már tudom, a Bolyaiban van a helyem, kedves mindenki és segítőkészek. - A vetélkedőn már az másik osztályokkal is módunk volt megismerkedni. -- Örülök, hogy végül ezt az iskolát választottam. - Korábban nem értettem, hogy mit is jelent az, hogy gyermekközponitú iskola. A két nap megmutatta - különösen tetszett a tanárok bevonása az egyes feladatok megoldásába. Hétfőn már nem egy idegen iskolába érkeztem, hála a gólyanapoknak. - Nagyon jó volt ez a sok és játékos program. Már nem vagyok „elvesztett”. Számomra pozitívum, hogy a tanárok is vetélkedtek. De lehetnének hosszabbak a gólyanapok, főleg azért, mert nagy jó a program és hasznos is. - Az iskola szép és tiszta, biztosan jól fogom érezni magam itt. Remélem, a felsőbb évfolyamosok is rendesek lesznek. Jó sok könyvet kaptunk, és jó nehezek is. De a torta is finom volt, és jó nagy. - Már azzal indítottam, hogy nem találtam meg a tantermemet. Különösen meglepett, hogy az osztályfőnök tíz perc alatt megjegyezte a nevünket. Úgy értem haza, hogy vártam a következő napot...- Szerencsére, nagyon jó osztályba kerültem. - Jó, hogy nem az első tanítási napon kellett megismernünk egymást. Nagyon élveztem a vetélkedőt. Jól döntöttem... bolyais vagyok. - A diáktársaim nagyon nyitottak, gyorsan ment a megismerkedés. Egyik nap jobb volt, mint a másik. Tetszett az egész. Kíváncsi vagyok, milyen is lesz az „igazi” iskolai élet. Az osztályomat már ismerem, tudom, jó lesz! - A legjobb a festés volt. Nagyon élveztem. - Nagyon örülök, hogy ilyen kedvesen és felkészülten vártak minket, gólyákat. - Az osztályfőnökünk „jó fej!” - A két nap alatt a programok során éreztem, hogy rólunk, gólyákról szól, s nemcsak a szervezők élvezik. A tanárok feladatmegoldása tetszett.

„Nem tudom, vajon a diákok vagy én vártam nagyobb izgalommal a gólyanapokat. Biztos voltam benne, hogy tartalmas és vidám lesz az előttiünk álló két nap, de kicsit féltem attól, hogy az osztály karaktere és egy még kiforrotlan osztályközösség milyen mélységben is enged bepillantást az életébe. Nagyon nagy segítséget jelentett számomra a feladatok ötlettára, amelyet még kiegészítettem egy-két általam ismert és bevált kohéziót segítő feladattal. A gyerekek visszajelzései alapján mindkét nap nagyon hasznos volt. Az első nap nemcsak a neveket tanultuk meg, hanem minden tanuló személyiségéből is megmutatkozott egy kis szelet. Minden diák nagyra értékelte a vetélkedőt, különösen a tanárok bevonását feladatokba. Fontosnak tartom a gólyanapok sikerét, mert a Bolyairól kialakult diákcentrikus képet erősíti.” (Závari Erika, a 9/B osztályfőnöke)

„C” osztály: - Megtudhattuk a két nap alatt, hogy mi is a dolga a diákbizottságnak, és milyen korszerű szép tantermei vannak az iskolának. Az első nap körbejártuk a sulit. Sőt: még fényképet is csináltunk egymásról. A vetélkedőt mi nyertük, ebben kivette részét osztályfőnökünk is, aki nagyon barátságos és kedves volt velünk. - Az osztályfőnökünk is „gólya”, csak tanár! - Így aztán egy régebbi tanár mutatta be nekünk az iskolát. Másnap kipróbáltuk az iskolai focipályát is. A vetélkedőn kártyavárat kellett építeni, néhányan régi tablók után is kutattak. - Zúdultak rám az információk: adatok, programok, szokások... Kollégista vagyok. Szorongással voltam a gólyanapok előtt. Félelmemet eloszlatta a kedves fogadtatás. Sokat nevtünk egymás beszélésain a bemutatkozások során, amint magyaráztuk nevünket. Leteszteltem a menzát is. Sőt megnyugodtam, ebben a nagy épületben nem fogok eltévedni. Jó móka volt a lepedőfestés. Megnyugodva és némi örömmel várom a tanévet. - A 202-es a 9/C törzshelye. A teremben nem volt ismerős arc. Sebaj. Mindenki tiszta lappal

indul. A vetélkedőn volt olyan feladat, amely precizitást, volt, amely észts, s volt, amely ügyességet követelt meg tőlünk. Mi nyertünk. Remélem, jó helyem lesz itt. - Most, hogy vége, már tudom, nem kellett volna izgulnom...A vetélkedő győztesének járó tortát mind megettük, jó maszatosak lettünk. Jól szórakoztam és nagyon tetszett. - Sok információt kaptunk ez alatt a két nap alatt. Nagyon tetszett a vetélkedő: összetett és hasznos feladatokból állt. A kvíz-kérdésekből a nem kecskemétiak is megismerhették a várost. A textilfestés nem csak jópofa dolog, hanem hasznos is, osztálydekorációnak is fel tudjuk majd használni művünket. - Rengeteg vicces történetet mesélt az osztályfőnökünk. Mint megtudtuk, ez nem ritka nála, ami szerintem jó dolog. Az is vagány volt, hogy az IDB-sek vezették a versenyt, ők voltak a zsűri, a tanáraink meg versenyeztek velünk. Muris volt az a feladat, amikor össze kellett állnunk egy alakzatba. A gólyanapok azért is jók, hogy az első napokban ne csak „magányosan” ténferegjünk az iskolában, hanem már barátokkal megismerkedve kezdjük el a tanévet. - Az osztályfőnököm egy jó fej. - Volt itt teszt, szellemi totó, ügyességi verseny, puzzle-játék az iskoláról, tablókeresés, kosárra dobás, kártyavár-építés, csatakiáltás, versírás és torta. - Köszönet a szervezőknek, hogy ezt így megszervezték nekünk. - Remélem, nem csak az ügyességi versenyben, hanem a négy év alatt is összetartó osztály leszünk. - A leendő némettanárunk, Elvira néni vezetett minket végig az épületen, amikor bemutatta a különböző helyiségeket, épületrészeket. - A torta 32 szeletes volt. Felszeltük és megettük. Aztán hazamentünk. - Úgy érzem, jól választotta, remélem, szépen fog eltelni a négy év. - Én már ötödikes koromban tudtam, hogy egy informatikus gimibe fogok jelentkezni. Két iskola jöhetett számításba. A Bolyait választottam. Igaz, döntésemben a bátyám is segített, aki ide járt. Aztán megtudtam, két barátomat is ide vették fel.

„Számomra nagyon jó dolog volt a gólyanapok rendezvénysorozat. Utoljára a kiskunhalasi gimnáziumban voltam ilyen táborban. Nekem nagyon tanulságos és hasznos volt e két nap. A diákok nagyon aranyosak voltak és kedvesek, remélem, így marad a végéig. Mindenféle játékra kaphatók voltak, ezt a fajta játékszeretetet szeretném megőrizni bennük. A vetélkedő egyfajta lezáró csúcspontja volt a gólyanapoknak. Itt osztályon belül is azonnal fel lehetett mérni, hogy kire lehet számítani és kire nem. A közös tortaevés pedig csak kiteljesítette a programot, kicsit olyanok voltunk, mint a malacok, de így volt ez jó. Máris van mire emlékezniünk. Számomra is hasznos volt e rendezvény, hisz én is jobban megismertem az iskolát és a tanártársakat. Remélem, a Bolyai nem fogja elveszíteni ezt a családias, házas hangulatát.” (Szőke-Tóth Zsolt, a 9/C osztályfőnöke)

„D” osztály: - A vetélkedő tetszett a legjobban, főleg az, amikor az osztályfőnökök is kaptak feladatot. Jó ötletnek tartom ezt a két napot. - Jól éreztem magam, az ebéd is finom, örülök, hogy a Bolyaiba járhatok. - Szórakoztatóak és hasznosak voltak a gólyanapok. Minden program tetszett, megszerettem az iskolát. - A tanárokról sem lehet semmi rosszat elmondani - eddig, aztán minden kiderül. - Én többször is lennék gólya! Nekem legjobban a festés tetszett. Jókat neveltünk, habár a rajztanár nő szigorúan bánt velünk. - A vetélkedő egyik feladata az volt, hogy egy fáklyát képezzünk „magunkból”. Nagyon muris volt. - Bebizonyítom, hogy méltó vagyok a bolyais jelzőre! - Amikor átolvastam a gólyanapi „emlékeimet”, akkor tűnt fel, hogy sokszor használom az „örülök” szót. De hát mit tegyek, ez az igazság! Örülök, hogy ide járhatok. - A 206-os terem lesz a mienk. A program klassz volt. „Így” tényleg könnyebb a beilleszkedés. - Az osztályfőnökünk sok hasznos tanáccsal látott el bennünket. 32-en vagyunk az osztályban. Mindenki szimpatikus. Örülök, hogy a Bolyait választottam. A második nap egyszerűen szuper volt. - Jó móka volt! - Jó osztályunk lesz! - A gólyanapok érdekes dolgokkal teltek. Megismerkedtem egy nagyon kedves lánnyal. - Köszönet a szervezőknek, hogy ezt a rendezvényt megcsinálták! - Nagy változás következett be. Egyik percről a másikra elveszítettük nyolcadikban a barátainkat..., de itt újakat szeretünk két nap alatt. Igaz, az első nap még álltam az iskola előtt és fürkésztem az ablakokat, hogy melyik mögött is lesz a mi

osztályunk. Aztán elkezdődtek a programok, és azt vettem észre, barátaim vannak, ismerősek az ablakok, a tárgyak. A második nap már nem voltam idegen. Most már érzem, nekem itt a helyem!

„E” osztály: - Úgy érzem, jól döntöttem, amikor a Bolyait jelöltem meg. De a neheze azonban még csak most jön... - Az osztálytársaimmal eddig minden rendben. - A napok szinte összefolytak. De jó lenne így élvezni a további éveket is, mint ezeket a napokat! - Egy lepedőt kellett festenünk. Különösen tetszett ez a feladat. Elkészítése közben jókat neveltünk. - A 2. nap volt a csúcspont. - Jó lenne, ha az egész év ilyen hangulatban telne el. - Második nap kreatívkodtunk. - A csúcs a koncert és a vetélkedő volt. Nem is gondoltam, hogy az osztályfőnök is kap feladatot. Ábel Józsi bácsi megmutatta, hogyan is kell kosarazni és hárompontos dobni.

„S” osztály: - Rengeteg új élménnyel gazdagodtam. Számtalan játékkal vártak tanáraink, fő céljuk az volt, hogy minél jobban megismerkedjünk egymással. Meglepődtem, kevés fiú van az osztályunkban. Nekem a szituációs játékok tetszettek a legjobban. - Benke Orsolya az osztályfőnökünk. Körbevezetett bennünket az iskolában, hogy tudjuk, mi hol is van, sőt megpróbált felkészíteni bennünket, mi is vár ránk majd. Ki ne hagyjam: a vetélkedőn a mi tanárnőnk is bemutatta, hogy is tud hullahoppozni! - Minden új volt. Ezért is voltam izgatott. - Vajon milyenek lesznek az osztálytársaim? S egyáltalán, miket fogunk csinálni? A választ megkaptam. Elégedett vagyok. Az osztálytársaim rendesek, az osztályfőnököm is kedves. Elégedett vagyok. - A vetélkedő feladatai főleg az ügyességet, a gyorsaságot, no meg az IQ-t is feltételezték, s jó volt a nehéz kérdéseket és megoldásokat követő humoros megjegyzés is. - A gólyatábor egy jó lehetőség egymás és az iskola jobb megismerésére. - Új iskola, új barátok, életem új szakasza kezdődött el. A legklasszabb az volt, amikor Orsi néni táncolt. A csúcspont a torta volt. - Minél többet megtudtam az iskoláról, annál jobban szerettem. No és a spanyol nyelvet is. A menzával is meg vagyok elégedve. - Az első napon nagyon megtetszett a sulis és környezete. Bár csak most találkoztunk egymással, az volt a benyomásom, mintha már évek óta ismernénk egymást. - Sok jót hallottam a Bolyairól. Tetszik az iskola, esztétikus, rendben tartott. - Már most büszke vagyok, hogy ide járok! - Jó fejek a tanulók, kedvesek a tanárok, igaz, sokat kell majd tanulni is! – Még meg kell szoknom, hogy csak négy fiú van az osztályban! - Sajnálom a sporttagozatosokat, nekik csak egy lány jutott!

EMLÉKEZTES HETEK NÉMETORSZÁGBAN

2007. június 15. – július 7. Ez az az időszak, amit sosem fogok elfelejteni. Ugyanis az iskolánkból engem ért az a megtiszteltetés, hogy tagja lehettem annak a tizenkét tagú csoportnak, amely Németország egyik legszebb városában, Brémában tett tanulmányi kirándulást. Az ötórás vonatkozás igazsággal megerősítő volt, de a remek hangulat mindenért kárpótolt.

Amikor megérkeztünk, a családok már vártak ránk. Izgatottak voltunk, kihez is kerülünk, miként is fog eltelni – az elsőre rém hosszúnak tűnő – idő. Azt hiszem, az első hét mindannyiunknak nehéz volt. Hozzá kellett szoknunk, hogy egy új családban vagyunk, egy idegen városban élünk, és ismeretlen emberek vesznek körbe bennünket. Ez azonban hamar megváltozott. Az új család a „miénk” lett, az idegen városban napról napra több érdekességet fedeztünk fel, az ismeretlen emberekből pedig barátok lettek.

A délelőtti órákat mind ugyanabban az iskolában töltöttük, ahol a kísérő tanárnőnk és két helyi tanár tartotta az órákat. A legfőbb témák Németország földrajzához, történelméhez is irodalmához kapcsolódtak leginkább, de megismerkedtünk a tartományok különböző dialektusaival is.

Programokban sosem volt hiány. Minden délutánra volt valami érdekesség. Brémában nagyon sok látványosság van. A Schnoor negyedben apró házak sorakoztak, egymás hegyén-hátán, és a szűk utcácskákban csak ketten fértünk el egymás mellett. Emlékezetes marad a hatalmas Bürger park is, melynek taván többször is csónakáztunk vagy a Weser folyó csodás partja, ahol sokat sétáltunk.

Érdekesebbnél érdekesebb múzeumok, a sok mozilátogatás, a hajókázás, a túrák voltak az élményadó programok. Elmentünk Verdenbe és Hamburgba is. Itt egy egész napot töltöttünk. A kikötőben sétahajókáztunk is. Furcsa volt látni a nagy teherszállító hajók sokaságát vagy az ódon hangulatú utcákat, melyeket csak a vízen keresztül lehetett megközelíteni. Verdenben egy iskolát is meglátogattunk, ahol órákon vettünk részt. Nekem volt már szerencsém a fogadó családom révén egy Waldorf iskolában is hospitálni, így remekül összehasonlíthattam a két német intézmény rendszerét egymással és az itthoniakkal.

Utazásaink között szerepelt még egy hollandiai kisváros, Groningen.

Csoportunkból hamar összetartó kis társaság alakult. Tanáraink is sokat tettek ezért.

A harmadik héten szomorú szívvel búcsúztunk el egymástól, a barátoktól, a családotól, s indultunk haza. Sok élményben volt részünk, nagyon sok tapasztalatot szereztünk. Megismertünk egy más népet, annak életét, miközben német nyelvi ismeretünk is sokat fejlődött. Jó volt. Köszönet tanárainknak, hogy ehhez a lehetőséghez hozzájuttattak.

Matkó Anett, 11/D

A KOPASZ ÉNEKESNŐ

Színházlátogatás... Ionesco Kopasz énekesnője... Nem is tudom, mit vártam. Ha jobban belegondolok, semmit sem... Elképzelve magam előtt a nőt, ahogy trillázik majd a színpadon. Meg is állapítottam magamban, nincs az az örült, aki tényleg kopaszra borotválná a fejét. De akkor vajon hogyan oldják majd meg? Valami műfejbőrrel? Találgatásaim közepette persze végig készítettem magam lelkileg az Abszurd befogására.

Megérkeztünk az Üzemszínházhoz. Most jártam ott először. Kissé már megkopott. Kissé fénytelen. Kicsi. Éreztem, hogy ez ma nem „olyan” színház lesz. Ma valami újat látunk...

Kicsi nézőtér, színpad szinte nincs is. Már a kezdéskor érezni, hogy valami nem stimmel. Hanyagul berendezett színpadkép fogad bennünket. Aztán egyszer csak megjelenik a szobalány, *Magyar Éva*, talpig rózsaszínben, neccharisnyában, és felkonferálja magát a darabot. Aztán megjelenik *Kőszegi Ákos* és *Balogh Erika*, mint Mr. és Mrs. Smith, leülnek angol szobájuk angol fotelébe, majd unalmas párbeszédbe kezdenek... Ebből olyan fontos és érdekes információkra tehetünk szert, mint például, hogy „*a sarki fűszeres olaja sosem avas, ellenben a túloldalon található fűszeres olajával*”, illetve, hogy „*a krumpli ma jól ki volt sültve, nem úgy, mint a múltkor, amikor nem megfelelően volt kisütve.*”

Közben a mellettem ülő úr folyamatosan tátozja a szöveget, szemmel láthatóan kívülről fújja a darabot, és gyakran fel-felnyerít. Meglepődök... Úristen, min nevetgél?! Mi olyan mulatságos?! Ebben semmi vicces sincs!

Megérkezik a régóta várt házaspár, akik egyedül maradván a színpadon beszélgetni kezdenek... Kiderül, hogy valahonnan ismerik egymást, majd jó 15 perces kérdezősködés Ilyen és ehhez hasonló gondolatok kavargtak bennem akkor is. Megállapítják, hogy „*milyen furcsa, milyen különös, és micsoda véletlen*”, de ők bizony házások. Persze, erre is rációfól a szobalány, utána örömmel konstatálják, hogy „*milyen furcsa, milyen különös, és micsoda véletlen*”, egy vonattal érkeztek, amúgy „mellékesen” egy házban is laknak, egy ágyban alszanak, sőt mindkettőjüknek van egy lánya, akinek az egyik szeme piros, a másik pedig

fehér. Megállapítják, hogy „*milyen furcsa, milyen különös, és micsoda véletlen*”, de ők bizony házások. Persze, erre is rácsófol a szobalány, hiszen kiderül, hogy az egyik lánynak a bal szeme fehér, a jobb pedig piros, a másíknak viszont pont fordítva.

Miután a férfi is és a nő is egymásra ismernek, végre „beszélgetésbe” elegyedhetnek vendéglátóikkal. Mindenki mondja a magáét, mintha valami „gép” lenne előre betáplált mondatokkal. A vad, és érthetetlen „társalgás” közepette megérkezik a tűzoltóparancsnok is. Csak remélhetjük, hogy ő legalább normális. Nos, természetesen, csalódnunk kell, hiszen a parancsnok is épp olyan örült, mint a többiek. Történetei viszont, meglepő módon, tényleg szórakoztatóak voltak. Mindenki mondja a magáét, mintha valami gép lenne betáplált mondatokkal.

A tűzoltóparancsnok távozása után az elromlott „automatagépek” működése egyre jobban felgyorsul, beszélgetésük veszekedéssé fajul, egyre dühösebben beszélnek egymással, a mondatok is széthullnak, előbb szavakat, majd egymás hajába kapva betűket vagdosnak egymás fejéhez. A mű végén szünet nélkül ordibálják: „*bent sincs senki, kint sincs senki, koccintsunk hát...*”

Az igazat megvallva, a műsor úgy éreztem magam, mint akit átverték. Egy színdarabról volt szó, és helyette valami teljesen mást kaptam. Egy értelmetlen, örült zagyaságot... kopasz énekesnő nélkül!

Több mint egy hét telt el, és csak fokozatosan világosodtam meg. Napról napra többet értettem meg ebből az „idiótaságból”, és ma már úgy gondolom, megérte elmenni... Sőt!

Rájöttem, a színdarab nem szólt másról, mint rólunk, emberekről, a mai értelmetlen, kapkodó világunkról, és arról, hogyan is beszélünk el egymás mellett nap, mint nap...

Basky András, 12/D

ITT (VOLT) A TAVASZ, S ÁLL(T) A BÁL...

Az idén is megrendezésre került Kecskeméti Tavasz Fesztivál számos kulturális programja közül választhattunk kedvünkre. A fesztiválnak több mint 20 éve feladata, hogy évről-évre megújulva, a kultúra jeles képviselőit felvonultassa a városban. A programsorozat március 15-én vette kezdetét és több héten keresztül kínált szórakozási lehetőségeket.

Március 23-án a híres rendező-operatőr, *Sára Sándor*, valamint alkotótársa, *Gaál István* rendező közös kiállítása nyílt meg a kecskeméti Magyar Fotográfiai Múzeumban.

Sára Sándor 1933-ban született az észak-magyarországi Turán. 1957-ben diplomázott a Színház- és Filmművészeti Főiskolán operatőr szakon. Játékfilmes pályafutásának mérföldkövei a *Feldobott kő*, a *Holnap lesz fácán*, a *Nyolcvan huszár*, a *Könyörtelen idők*, a *Vigyázók* és a *Vád*. Balázs Béla- és Kossuth-díjas, Kiváló és Erdemes Művész, megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjét, a Magyar Örökség-díjat, valamint a Magyar Művészetért díjat. 1993-tól hét éven át töltötte be a Duna Televízió elnöki posztját. A fotózáshoz filmes pályájának kezdete óta kötődik. Állóképeit többnyire saját kedvtelésére készítette és készíti ma is.

Gaál István Salgótarjánban született 1933-ban. Rendezővé egyrészt a budapesti intézmény, másfelől Róma, a Centro Sperimentale avatta, ahol kétéves ösztöndíjjal képezte magát. Első nagy sikere, a *Pályamunkások* című rövidfilm volt (1956), amely a bécsi Világifjúsági Találkozó aranyérmét kapott, más munkáit ugyancsak elismeréssel fogadták. Híradózással is foglalkozott, operatőrként segítség nélkül vágta munkáit. Az írás is régóta érdekli. Főbb alkotásai a *Bartók Béla: Az éjszaka zenéje*, a *Naponta két vonat*, a *Haláltánc*, a *Peer Gynt*, a *Római szonáta* valamint a *Gyökerek*.

A két művész, elbeszélésük szerint, már ötven éve ismeri egymást és még egyetlen komolyabb vitájuk sem volt. Ez manapság ritkaságszámba megy. Főiskolás éveik előtt nem is tartottak fényképezőgépet a kezükben, ám utána, ahogy Sára fogalmazott, tartásukban is megmutatkozott munkájuk: bal vállukat fentebb tartották a fényképezőgép és a tartozékok hordozása miatt.

A megnyitón elsőként Gaál első sikeres rövidfilmjét, a *Pályamunkásokat* vetítették le, mely mind címével, mind tartalmával azt sugallta, fáradtságos munka áll a két jóbarát mögött, keményen megdolgoztak a későbbi sikereikért.

Meglepődtem, mennyire közvetlen mindkét művész a közönséggel. Sára hangosan beszélt és tréfás anekdotákkal szórakoztatta hallgatóit, miközben ujjaival malmozott. Gaál csendesebb és komolyabb volt, mégis néma csönd honolt a teremben, a szemlélődők itták a szavait.

A kiállítás főként azért volt nagyjelentőségű, mivel a múzeum először mutatja be a teljes fotós életmű válogatott darabjait. Számomra az 1959-60-as itáliai utazáson készült képek voltak a legérdekesebbek, de voltak itthoni témák is, sőt, filmekből is akadtak képkivágások (*Fábri Zoltán: Körhinta, 1955*).

A múzeumban Sára és Gaál képei mellett a fotótörténet alapját képező fotografiai eszközök fejlődését is felvonultatták a régi eszközök kiállításával. Érdemes ide is elmenni!

Markó Eszter, 12/B

MATEMATIKA ÉS MÉHÉSZKEDÉS

Beszélgetés Lustyik Ágnes tanárnővel

- Milyen diák volt az általános és a középiskolában? Hova járt suliba?

- Szarvason nőttem fel, ott jártam az akkor 1. sz. Általános Iskolába, majd a Vajda Péter Gimnáziumba. Apám részt vett az 1956-os forradalomban, amiért börtönbüntetést kapott, így szabadulása után megbélyegzett volt. Nekünk az öcsémmel egyetlen esélyünk a továbbtanulásra a kitűnő bizonyítvány volt. Apám azt tanította, hogy ami az ember fejében van, azt soha el nem vehetik tőle.

- Volt kedvenc tantárgya?

- Mindenből jó voltam, könnyen és gyorsan tanultam. Szerettem olvasni, rendszeresen írogattam cikkeket a „Pajtás” újságba. Magán- úton tanítottak német nyelvre, így nyári nyelvgyakorlat keretében eljuthattam az NDK-ba is.

- Miért döntött a tanári pálya mellett?

- Már középiskolás koromban szívesen segítettem matekból gyengélkedő osztálytársaimnak, így kézenfekvő volt a választás.

- Volt valaki hatással Önre?

- Apám diplomája a tanítói volt, melyet betiltottak. Nagyon jó tanító volt 1956 előtt, a mai napig, 84 évesen is eljár a találkozókra. Sokan még most is úgy hívják otthon, hogy „TANÍTÓ”, csupa nagybetűvel. Bár ő azt szeretne volna, hogy orvos legyek, de beletörődött a döntésembbe.

- Évekkel ezelőtt már tanított a Bolyaiban. Milyen érzés volt elmenni, és milyen visszajönni?

- Amikor elmentem 1993-ban, a nagyobbik fiammal mentem GYES-re. Aztán sikeres vállalkozó voltam, de 10 év után kezdett hiányozni az iskola hangulata: a napi poénok, a rendezvények, amelyekért a pályát választottam. Így visszajöttem a középiskolás közösségbe, és egyelőre nem bántam meg.

- Mi a véleménye tanár-diák kapcsolatáról?

- Szeretem a közvetlenebb, személyesebb tanár-diák kapcsolatot. A Bolyaiban 1993-ban érettségizett osztállyal minden évben találkozunk. Kerti partit szoktam rendezni, amire mindenki elhozza a feleségét, férjét, gyerekeit.

- Köztudott, hogy órái nagyon jó hangulatúak. Hogyan éri ezt el egy matematika órán?!

- A matematika sajnos az egyik legnehezebb tantárgy, amihez a gyerekek 60-70%-ának nincs igazán nagy tehetsége. Úgy gondolom, személyes biztatással, közérthető magyarázatokkal jobb eredményeket lehet elérni, hogy legalább ne rettegjenek. A tantárgy oktatásának eredményessége véleményem szerint pszichológia, ha a tanulók elfogadják a tanár személyiségét, sokkal jobban igyekeznek.

- Van hobbija?

- A nagyapám 1917-ben tanulta meg a méhészkedést egy örmény hadifogolytól, és azóta van családjunk tulajdonában egy 60 méhcsaládos méhészet, mely először apámra, majd rám szállt. Nagyon szeretem ezeket a kis rovarokat, minden szabad időmet köztük töltöm, ha jó az idő.

- Köszönjük a beszélgetést! További sikeres éveket!

Bartucz Petra, Basky András, 12/D

ESZPERENTE NYELV SZERETETE

Reggel felkelek. Ennem kell, mert megveszek. Jeee...! Kenyerem leesett, mert kezem megremegett. Felszedem, de nem eszem meg. Helyette ebemet etetem vele. Rengeteg perc eltelt, mennem kell!

Menetelek, mert felejthetetlen elemeket kell belevernem gyerek fejembe egy helyen. Egyszer, egy percben menetelemben egy szentelen gerle fejemre szemetel. Nem teljesen kellemes elemekkel jegyeztem meg eme felejthetetlen tettet. (Megjegyzem, remek e reggel)

Rettenetes terhekkal tele bevettem testem kedvenc helyemre. Megveszek, nem lehet tennem eme helyzet ellen, egy rettenetes ember belever fejembe elemeket, fenyeget, feleltet, emleget elfelejtett tetteket, embereket. E mesterember nyekereg, mekeg, de szememet egy kenyeren legeltetem epekedve, mert nem ettem.

Fene egye meg! Emese megette. Ez nem lehet! Kegyetlen Emese velem szemben. Kellett nekem reggel ebemet etetnem? Csengetnek. Menesztenek.

Remegve megyek szeretett helyem fele, s este lefekszem csendben.

Zsuga Sára, 12/B

MICHAEL JORDAN VOLT RÁ NAGY HATÁSSAL

Interjú Ábel József tanár úrral

- Milyen tanuló volt?

- Általános iskolától az egyetemig hoztam a négyes átlagot végig, volt néhány ötösöm és stabil 3-as orosz nyelvből és ének-zenéből.

- Melyik iskolákba járt?

- A Jókai Mór Általános Iskolában kezdtem tanulmányaimat, majd a Bányai Júlia Gimnáziumba jártam. Itt két és fél évig matematika faktos voltam, majd felvettem a biológiát és a történelmet, ugyanis ezek kellett a felvételihez. Ezek után elvégeztem a Testnevelési Főiskolát.

- Mikor fogalmazódott meg önben, hogy tanár lesz?

- Középiskolában *Tóth Viktor* volt a testnevelés tanárom és edzőm. Az ő példájára, hatására lettem tanár.

- **Milyen a viszonya a diákokkal?**

- Szerintem erről őket kellene megkérdezni, én igyekszem jó viszonyt kialakítani mindenkivel, aki partner ebben.

- **Mikor és hogy indult sportolói pályafutása?**

- Általános iskola 4. osztályában kezdtem asztaliteniszezni, imádtam a focit is. Aztán ötödikben egyszer csak azt mondta a testnevelés tanárom, hogy holnaptól kosáredezésre fogsz járni. Azt mondtam, nem, de végül mégis elmentem, és azóta sem bírok elszakadni tőle.

- **Volt valaki hatással önre?**

- Nagyra tartom *Michael Jordant*. Ő a legtöbbet elért sportoló, akinek nem voltak botrányai. Csupán egyszer került a címlapra, amikor megölték az apját. A sikereket és a kudarcokat egyaránt jól tudta kezelni, nem roppant össze és nem szállt el.

Messzi Adél, 12/A

NÉZD MEG!

Ha lány vagy, fáradtan érsz haza a suliból, elegend van a szürke, unalmas hétköznapokból: menj el a tékába és vedd ki az *Igazából szerelem* című filmet! Igaz, hogy a történet karácsonykor játszódik de ez nem azt jelenti, hogy csak az ünnep közeledtével lehet megnézni. Hiszen melyikötök ne tudna ellenállni Hugh Grantnak vagy Colin Firthnek és a többieknek az év bármely szakában. Ez a romantikus komédia több szálon fut, azonban a szálak itt-ott összefutnak és a kezdeti kuszaság egyre jobban letisztul és már azt vesszük észre, hogy azon szurkolunk, az angol miniszterelnök vajon lesz e olyan bátor, hogy személyiségéből kötelezettségei alól kibújva a lány után megy, vagy hogy a kis Sam - akinek apját Liam Neeson alakítja - vajon mi miatt bánkodik annyira netán rá is rátalált a szerelem?

Ha fiú vagy, egy olyan filmet ajánlok, ami már régen volt a mozikban, és már régóta kapható DVD-n is, de mégis meglepő módon kevés ismerősöm látta. Ez a film pedig nem más, mint a *Tolvajtempó* Nicolas Cage zseniális főszereplésével. A visszavonult autótolvaj öccsét életveszélyesen megfenyegetik, hogy megölik, ha nem lop el 50 luxusautót egyetlen éjszaka alatt. A dolog nehézségét fokozza, hogy Mephis (Nicolas C.) régebbi akciói során összetűzésbe akadt a rendőrséggel, a legnagyobb problémát azonban az okozza, hogy nem sikerült lefűlelni, s amint megjelenik a városban, máris gyanússá válik. S megindul a hajsz, a nyomozás és persze a lopás a terv kidolgozása. Már csak egy valami vagy inkább valaki hiányzik, hogy a film kasszasiker legyen, egy talpraesett, vonzó és nem utoljára profi csaj, aki nem más, mint Angeline Jolie személyében érkezik meg.

Jó szórakozást akár ki is vagy!!

Sliz-Nagy Nikolett, 12/A

OLVASD EL!

Rosie Rushton *Hogyan tehetsz velem ilyet, anyu?* című humoros története öt tinédzser kacagtató viszontagságait meséli el.

Ebben a könyvben minden benne van, ami egy könnyed kikapcsolódáshoz kell: humor, irónia, kaland, izgalom és persze az elmaradhatatlan happy end, végén tanulsággal.

A sztori Leehamptonban játszódik, a főszereplők átlagos kamaszlányok, akiknek meg kell birkózniuk, az élet gondjaival. Szerelem, barátság, hatalmas veszekedések és pofáraesések tarkítják a Lee Hilli gimnazisták napjait.

A könyv tulajdonképpen görbe tükör a diákokról, így azoknak ajánlom, akik nem riadnak vissza az olyan olvasmányoktól, amiben ráismerhetnek önmagukra vagy életük egy-egy pillanatára. Jó szórakozást!

Major Sztella, 12/A

EGY MÁSIK VILÁG

Gyakran használom az iskolai könyvtárat. Nagyon sok segítséget nyújt nekem, és szerintem nem vagyok egyedül. Főleg abban segít, hogy nem kell olyan sok cuccot cipelnem magammal a suliba. *Néma Attila* tanár úr már jól ismer engem. Tudja, ha én jövök, egy atlaszsal kevesebb lesz a könyvtárban. Már a nevemet sem kell bediktálnom, csak felmutatom az adott könyvet, és már szaladhatok is az osztályba.

Nagyon szeretek olvasni. Számomra a könyvtár egy teljesen másik világ. Az a sok könyv, egy másik világ, rengeteg információ. Szinte egy álom- világ. Kiskoromban megfogadtam, egyszer nekem is annyi könyvem lesz, mint a nagy könyvtárakban. De ahogy nő az ember, úgy jön rá arra (már ha olyan, mint én), hogy milyen jó, hogy van egy hely a suliban, ahol ki lehet egy kicsit kapcsolódni. Rengeteget segít, ha el kell olvasni egy kötelező olvasmányt, nem kell megvennem, csak beszaladok a sulikönyvtárba, ott sorakozik az összes a polcon, kedvemre válogathatok. Szünetekben megnézhetem az e-mailjeimet vagy megkereshetek egy-egy fontos dolgot a neten.

Ha lyukas órám van, nyugodtan beülhetek, nem zavarok senkit. Feltöltődöm a könyvek szeretetével, látványával. Kicsit kikapcsolom a külvilágot, hisz körül vesz a csend...

VAN GOGH BUDAPESTEN

2007-ben Budapesten járt Vincent van Gogh, bár nem személyesen, hanem festményei által láthattunk bele a festő életébe.

Már februárban terveztük barátommal, hogy elmegyünk a fővárosba erre a kiállításra. Budapest mindig lenyűgöz, hisz nem látom minden héten, így boldogan utaztam föl, oda, ahol születtem.

Mikor megérkeztünk, megálltunk a Hősök tere melletti parkolóban, majd a nagy szélben átsétáltunk a Szépművészeti Múzeumhoz. Gyönyörű épület ez a hatalmas oszlopaival. A múzeumban nagy volt a zsongás, biztos, a híres kiállítás miatt. Mi először az állandó kiállításokat néztük meg, bár ezeket már megtekintettük párszor... Majd bementünk Van Gogh kiállítására. A jegyeket egy különös leolvasóval ellenőrizték, mivel az interneten rendeltük. Majd egy zsilipszerű kapunk kellett bemenni a kiállításra.

Érdekes megoldást választottak a szervezők a képek kiállítására, ugyanis az egész teremben sötét volt, és csak a képek voltak halványan megvilágítva. Szokatlan volt a szemnek, de meg lehetett szokni. Az volt az egyetlen probléma, hogy a képek megtekintéséhez sorba kellett állni, mert annyian voltak...voltunk. Először pár vázaltszerű kép volt kiállítva, majd parasztemberek portréja, végül az olajfestmények. Az olajfestményeken gyönyörűen használja a színeket. Festett vázában virágokat, vidéki házat, de még a hullámokat is megörökítette.

Érdekes, hogy a képeket egész közletről lehetett szemügyre venni, így láthattuk azt is, hogy azokon nem csak egy réteg festék van. Volt, ahol domború volt helyenként, olyan vastag festék fedte. Rengeteg kép volt a kiállításon, olyanok is, amelyek a művészettörténet könyvünkben nem találhatók, de azt szépen elhallgatták, hogy a híres festő leghíresebb

festményei nem lesznek kiállítva... Mint például a *Kávéház* című festmény. A kiállítás megtekintéséhez körülbelül két óra kellett.

Az igazat megvallva, picit többet vártam ettől a kiállítástól, mert a képek, amelyekért igazából mentem, ki sem voltak állítva. Bár a kiállítást rengeteg külföldi látogatta meg. Mégis azt mondom, szerencsénk volt, hogy el tudtunk jutni erre a kiállításra, mert lehet, hogy a legközelebbi ilyen gyűjtemény megtekintésére 200 évet kell várni.

Amrein Zsanett, 12/B

MIÉRT TUD RÓLUNK ANNYIT A JÓSNŐ?

Aki már jóslatott magának, nyilván megdöbbsen, mi mindent tud róla a jósnő, még hozzá olyasmit, amit senki se tudhat. Ez lenne a hatodik érzék? A jósbiznisz vizsgálata azt mutatja, hogy a jövőmondók egy sajátos módszert (cold reading) alkalmaznak, amellyel egy sosem látott személy esetében akár 80%-os találati pontosságot is el lehet érni.

A hiszékeny, rászédhető ember szemében ez maga a csoda, holott az eljárás alapja a testbeszéd alapos megfigyelése, amihez hozzájön az emberi természet ismerete, illetve a statisztikai valószínűség. Ezzel a módszerrel szerzik az információt a látnokok, a kártya- és tenyérjósok. Sok cold reader lényegében nem tud saját nem verbális jelérzékelő adottságáról, s előbb-utóbb meggyőződésévé válik, hogy valamiféle látnoki képessége van. Ez csak fokozza a produkció meggyőző voltát, amelyhez az is hozzájárul, hogy aki jósnőhöz jár, az úgy megy oda, hogy bízik az eredményben.

Egy pakli tarot-kártya, egy-két kristálygömb meg egy kis hókuszpókusz, s már kész is a tökéletes díszlet a testbeszéd-olvasó szeánszhoz, amely még a legmegrögzöttebb hitetlenkedőt is képes meggyőzni, hogy itt nyilván különleges varázserők működnek. A dolog lényege az, hogy a jó dekódolja a páciens reakcióit az elhangzó állításokra, kérdésekre, és összerakja az illető külsejének megfigyeléséből szerzett információkat. A „látnokok” legtöbbször – a női agy adottságaiból következően – nő.

Íme itt van egy látnoki jellemzés, személyesen az olvasónak. Képzeld el, hogy belépsz a félhomályos szobába, amely dohányfüstös, a jósnő félhold alakú, alacsony asztalkánál ül, előtte kristálygömb.

Nagyon örülök, hogy eljött. Látom, nyugtalanítja valami, mert erős jeleket bocsát ki felém. Érzem, hogy amit a legjobban vár az élettől, az néha irreálisnak tűnik, s ön már-már attól fél, hogy mindez teljesen elérhetetlen. Úgy érzem, ön olykor barátkozó, nyílt és bizakodó az emberekkel, máskor pedig visszahúzó, tartózkodó és óvatos. Büszke rá, hogy önállóan alkot ítéletet, s csak akkor hiszi el, amit lát és hall, ha kellő bizonyítékot kap rá. Kedveli a változást és a változatosságot, idegesíti a korlátozás és a monotonia. Szívesen megosztja legbensőbb érzéseit az önhöz legközelebb állókkal, de felismerte, hogy nem bölcs dolog, ha túlon túl nyílt és kitarulkozó. Egy „S” kezdőbetűs férfi most erősen hat önre, a jövő hónapban pedig fölkeresi önt egy novemberi születésű nő egy izgalmas ajánlattal. A külső szemlélő számára ön higgadt és fegyelmezett, belül azonban nyugtalan és aggodalmas, s gyakran rágódik azon, hogy csakugyan jól döntött-e.

Nos, mennyire talált? Pontosán elemeztük önt? A kutatások azt mutatják, hogy a fenti jellemzés legalább 80%-ban ráillik bárkire. Nem kell hát más, csak jó képesség, a testtartás, az arckifejezés és egyéb mozdulatok, rándulások értelmezése, plusz gyöngévilágítás, egzotikus zene, tömjén – s garantáltan levehetünk a lábáról bárkit!

Nem biztatjuk az olvasót, hogy csapjon fel tenyérjósna, de rövidesen legalább olyan precízen tudja boncolgatni az embereket, mint egy jósnő.

Arató Nóra, 12/B

ORCSIK ATTILA

BESZÉLJÜNK A TÁNCRÓL (1.)

„*Ha nincs zene, akkor nincs tánc*” – mondta Dalotti Tibor. Ez a kérdés elgondolkodtatott, majd később arra sarkallt, hogy ebben a témában kifejtsem, mennyire elengedhetetlen a zene nemcsak a táncpedagógiában, hanem a mindennapi életben egyaránt.

Minden táncpedagógus találkozik élete során olyan helyzettel – főleg művészetoktatáson belül -, amikor segítséget kell nyújtania egy diáknak a ritmusérzék fejlesztésében, a ritmika pontosításában.

Nagy felelősségtudatnak kell lennie minden pedagógusnak, aki ilyen téren munkálkodik. Tudnunk kell elsősorban a ritmus fogalmát. Az élet minden területén fontos a ritmus, ezt megfigyelhetjük az ember „belső ritmusában”, vagy a „bioritmusban. Mindennek megvan a maga ritmikája, állandósága, felépítettsége, szabályossága.

A gyermekek ritmusérzék-fejlődésének végső szakasza már 6-7 éves korra befejeződik. Ezért a későbbiekben már jóval nagyobb nehézséget jelent – egy már beállt életritmussal rendelkező egyénnek – kifejleszteni ezt a készséget.

A mai művészetoktatásban nem véletlen az, hogy a kisiskolások – sőt már a bölcsődések és az óvodások – tananyagában gyermekjátékok, gyermekdalok vagy esetleg mondókák szerepelnek. Ezek segítik hozzá a gyermekeket maga a ritmusérzék kifejlődéséhez, amit vissza lehet vezetni egészen a csecsemőjét ritmikusan ringató édesanyákhoz.

A társastáncokról

A latin-amerikai táncok kialakulása, története

A mai táncsportban a nemzeti és nemzetközi versenyeken két csoportot különböztetünk meg. Ezek a **latin-amerikai** és az úgynevezett **standard táncok**. Ezek a táncok nagyjából 1968 óta tartoznak a versenytánc-programhoz. Jellemzőik nagymértékben eltérnek a másik nagy csoport tánctechnikáitól. Az úgynevezett „latin táncok” (ezen túl nevezzük így őket) sokkal szabadabb jellegűek. E táncok származási helyét tekintve nem pontos a „latin-amerikai” gyűjtőfogalom, mivel csak a Samba és a Rumba származik erről a helyről, illetve egyik közeli rokonuk, a Mambo. A Cha-cha-chát épphogy ide lehetne számítani, mert igaz, hogy a Mambóból fejlesztették ki, de helyileg mégsem Latin-Amerikában született, hanem New Yorkban. A Jive mai formáját az angol tánctanárok alakították ki az USA-ban, akik a Rock'n'Rollt, a Boogie-Woogiet és a Jitterbugot gyúrták össze, hogy létrejöhessen az új tánc.

A Samba - eredetét tekintve Kongóból, Szudánból és Angolából ered. Innen vitték magukkal az afrikai néger rabszolgák új hazájukba, Brazíliába. A Samba gyűjtőfogalomként is szolgált több táncformának. Ennek a táncfajtának a neve az afrikai „*semba*” szóból ered, ami tipikus, jellemző csipőmozgást jelöl. A kultikus ünnepeken az extázis, a mámorító tánc állt a középpontban. Ez a táncművészet később a brazil partvidéken is elterjedt. Kedvelt volt a körtánc, aminek a közepén vagy egy szólótáncos, vagy egy páros táncolt. A brazilok ezeket a táncokat *Batique*, *Lundu*, vagy *Samba* néven emlegették, ami az ünnepet és a mozgást jelentette. A zene az ősi afrikai zenékből ered. Ezt a zenét olyan hangszerekkel is játszották, mint ami arra a korra jellemző volt a rabszolgák között, és többnyire ezek adják a zenére jellemző hangulatot is. Hangszerelése: dobok, harangok, reco-recos. Ma a Samba az uralkodó a brazil zenei életben. A híres karnevál alatt minden évben újabbnál újabb kellemes Samba melódiák születnek. E tánc 1924-ben és 1925-ben jelent meg a versenytánc programokon. Az, hogy a Sambát felvették a latin táncok versenyprogramjába, 1959-től meghozta a tánc

átalakulását. A régi népies stílustól a mai kicsit sportosabb Sambáig, amibe az akkori afrikai mozgáselemek is bekerültek.

A Cha-Cha-Cha - egy mesterségesen megalkotott tánc, hiszen először csak zeneként létezett az afrokubán népek között. Ugyanígy a *Mambó* is csak zeneként volt ismert. Szülőatyja egy kubai zenész, *Enrique Jorin* Havannából, aki egy gyorsan játszott Mambóból fejlesztette ki a Mambó-Cha-cha-chát. Ennek már nagyobb sikere volt, mint az első próbálkozásnak, a gyors Mambónak. Ennek a zenének 1953-ban New York-ban a Broadway-n, a Palládium volt a születési helye. A zene, majd később a tánc neve is a zenében lévő ritmusnak köszönhető. A tánc először 1954-ben Észak-Amerikát hódította meg, majd egyre jobban Európában is kedveltté vált ez az új zene és táncstílus. Németországban 1957-ben *Gerd* és *Traute Hädrich* mutatta be a Német Tánctanárok Egyesületének kongresszusán. A negyedik latin-amerikai táncként vették fel a versenytáncok közé 1961-ben. Ma a fiatalok és idősek ugyanúgy kedvelik a vidám, kacérkodó, flörtölő jellegű táncot.

A Rumba szó jelentése *ünnep, tánc*. Ez a szó, több kubai *párostánc* gyűjtőneve. Régen kihívó, csábító táncként emlegették, mert a nő azt akarta elérni, hogy kihívó csípőmozgásával elcsábítsa a férfit. Két rumba fejlődött ki zenében. Az egyik a lassabb, érzelmekkel teli *Rumba-Boleró*, a másik pedig a gyorsabban játszott *Rumba-Guaracha* és vagy úgynevezett „kubai rumba”. Európába 1930-ban jutott el a tánc. Az első Rumba koreográfiát az angolok alkották meg, amit később a németek és a franciák is átvettek. 1931 és 1933 között szinte nem is foglalkoztak a rumbával, mivel nagyon senki nem tudta, hogyan is kell rá pontosan táncolni. Sokan Foxtrott lépéseket táncoltak csípőmozgással, de ez nem volt az igazi. Így aztán egy időre a feledés homályába merült ez a tánc. Újra csak 1945 után fedezték fel és akkor a franciák kezdtek újra foglalkozni vele. Ekkor az angolok is felkapták a fejüket, és hirtelen nekik is fontos lett a Rumba. Két rumbaháború volt. Ebben az időben a Rumba-technika szabványosításáról vitatkoztak. Az egyik fajta technika az Angliában élő *Pierre* által kifejlesztett „*Cuban Style*” volt, míg a másik a „*Square Rumba*”, melyet a francia *Lucien David* alkotott meg. Egy nemzetközi bizottság arra jutott, hogy a Rumbát kétfajta alaplépésre lehet felosztani és mindkettőt így elfogadták. Ennek ellenére mégis a „*Cuban Style*” terjedt el, mivel csaknem minden versenytáncos pár ezt a stílust táncolta. Végül 1964-ben került be hivatalosan a versenytáncok közé. A Rumba mondanivalója, hogy a nő és a férfi egyaránt vegyes érzelmekkel küzd, a párját illetően. A nő nem tudja, engedjen-e a férfinak, a férfi pedig nem tudja eldönteni, hogy hagyja-e magát elcsábítani.

A Paso Doble eredetileg spanyol tánc, melyet mars zenére táncoltak. Ez a tánc önállóan nem található meg Spanyolországban, hanem esetleg valamilyen színpadi formában. Már a húszas években ismerték a bikaviadalok interpretálásaként. A mai formájának *szülőhazája Franciaország*. Eleinte csak táncművészek táncolták, míg a tánctanárok fel nem fedezték és nem vált show- és versenytáncná. *A bikaviadalok hangulatát idézi fel* nekünk a tánc, ahol a férfi a torreádor szerepét veszi magára, a nő pedig a torreádor kendőjét, avagy a capat, amivel a torreádor a bikát csalogatta. A férfi és a nő együtt táncolnak egy odaképzelt bika körül, közben olyan elemeket visznek bele a táncba, mint amik a hivatásos torreádorok mozgására volt jellemző. 1959 óta tudják a versenytáncok közé a Paso Doblét.

A Jive sok más táncot foglal magába. Ezek voltak a *Lindy Hop*, a *Blues*, a *Swing*, a *Boogie-Woogie*, a *Jitterburg*, a *Bebop* és a *Rock'n'Roll*. A Jive a harmincas években vált ismertté. E táncok mindegyikének a zenéje gyors, lendületes és egyben magával ragadó volt. Még az amerikai katonák hozták át Európába. A táncokra jellemző volt a fiatalos lendület és a fiatalok akrobatikus emelésekkel és dobásokkal gazdagították a figurákat, ami eléggé népszerűvé és kedveltté tette itthon is. Az angol tánctanárok egy kicsit táncolhatóbbá akarták tenni, így a

zenét lelassították, és mérsékeltebb formába öntötték a mozdulatokat. A Jive-ot 1968-ban vették fel a versenytáncok közé ötödikként. A táncra jellemző a feltűnő könnyedség, vidámság, tréfáság, és a lendületesség.

(Következő számunkban a standard táncok kialakulásával, történetével foglalkozunk).